

indeværende Finansaar under Konto § 11 B. 2. opførte Bevilling til overordentlige Understøttelser næsten er forbrugt, anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1922—23 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 11 B. Statsministeriet. Overordentlige Udgifter. Som nyt Nr. 9. Til 2. Overordentlige Understøttelser 2 000 Kr.

De følgende Numre ændres herefter.

Under Hensyn til den vanskelige Stilling, hvori Statsraaden befinder sig, udbeder jeg mig derhos en Udtalelse om, hvorvidt det ærede Udvalg maatte kunne give sin Tilslutning til, at Understøttelsen allerede nu anvises den paagældende til Udbetaling.

N. NEERGAARD.

Til Folketingets Finansudvalg:

Holck,
Fm.

Forslaget tiltrædes.

102) B. *Nyt Nummer.* Skrivelse fra Statsministeren:

Statsministeriet, København, den 10. Februar 1923.

Under Verdenskrigen blev der af de tyske Militærmyndigheder foretaget forskellige Krigsforanstaltninger i de sønderjydske Landsdele, hvorved der tilføjedes en Række Beboere i Landsdelene større eller mindre Skade paa deres Marker eller lagdes dem Hindringer i Vejen for at kunne udnytte deres Ejendomme paa sædvanlig Maade. Navnlig skete dette ved Anlæg af en Befæstningslinie tværs over Landet fra Djernæs Strand paa Østkysten til Skærbæk ved Vestkysten. Der gravedes udstrakte Skyttegrave, opførtes med korte Mellemrum bombesikre Opholdsrum og Standpladser til Skyts, Pigtraadshegn blev rejst og Depoter af forskellig Art anlagt rundt omkring.

I Henhold til den dagældende tyske Ret tilkom der Beboerne Erstatning for den dem saaledes tilføjede Skade, og de tyske Myndigheder har i en Række „Vergütungsanerkennisse“ særlig fra Tiden omkring Krigens Afslutning anerkendt sin Forpligtelse til at yde Erstatning. Erstatningsbeløbene blev imidlertid i et stort Antal Tilfælde ikke betalt og henstod endnu uberigtigede, da de direkte Forhandlinger mellem Danmark og Tyskland i Anledning af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark tog deres Begyndelse. Spørgsmaalet blev derfor rejst fra dansk Side, og der blev i Januar Maaned 1921 gennem den sønderjydske Presse rettet en Opfordring til alle skadelidte, som endnu ikke havde modtaget Erstatning, om at anmelde deres Krav. Der indkom derefter i Løbet af Foraaret 1921 Anmeldelse af ca. 2 000 Fordringer. Disse blev ved Udenrigsministeriets Foranstaltning gjort til Genstand for en kritisk Revision og blev derefter anmeldt overfor den tyske Delegation ved Forhandlingerne. Efter en Række Drøftelser blev der fra tysk Side anerkendt et samlet Beløb af 1 240 915 Mk. 66 Pf.

Det blev under Forhandlingerne fra dansk Side gentagende og med Styrke gjort gældende, at Erstatningsbeløbene burde komme til Udbetaling efter Kursen paa den Dag, da den enkelte Fordring blev anerkendt af vedkommende stedlige Erstatningskommission, særlig fordi en Udbetaling efter Dagskursen paa Udbetalingsdagen vilde medføre, at de Personer, som først efter Afslutningen af de dansk-tyske Forhandlinger vilde faa deres i Regelen for længst fastslaaede Erstatningskrav udbetalt, vilde blive meget stærkt forfordelt derved, at en Del af de skadelidte havde faaet udbetalt deres Erstatningsbeløb paa et saa tidligt Tidspunkt, at Beløbene var tilstrækkelige til at udbedre den lidte Skade.

Det var dog ikke muligt at formaa den tyske Regering til at fravige det en Gang indtagne Standpunkt om kun at ville udbetale Beløbene til Dagskurs, og